

акустичну демпфікацію та очищення повітря. У контексті грамотного архітектурного та інженерного проектування ці функції взаємно доповнюють одна одну. Композиції можуть підкреслювати архітектурні лінії, пом'якшувати жорсткі кути та вводити природні ритми і тактильні контрасти, інтегруючи біологічний матеріал у штучно створене середовище.

Флористичні елементи в сучасному дизайні набувають статусу активних регуляторів середовища. Якщо рослини використовуються для очищення повітря, їх функція має бути інтегрована в загальну систему вентиляції та фільтрації. Якщо вони застосовуються для зонування, їх структура має бути стійкою та відповідати вимогам безпеки. Таким чином, естетика композиції не може бути відокремлена від її інженерної бази, що вимагає від фахівців глибоких знань як у галузі дизайну, так і в галузі біотехнологій та системного проектування.

Наявність рослинності у навколишньому середовищі має науково обґрунтований позитивний психологічний вплив. Дослідження демонструють, що флористичні елементи знижують рівень стресу, покращують загальне самопочуття та сприяють зростанню продуктивності праці. Цей ефект, на думку Н. Новосельчук та Л. Шевченко, є наріжним каменем для концепції біофільного дизайну – прагнення інтегрувати природу в людські середовища [3].

Фітодизайн виступає ефективним інструментом для усунення негативних чинників, таких як постійні стреси та замкненість інтер'єрного простору, що пригнічують емоційний стан людини [5]. Використання рослинних композицій формує емоційні акценти – від спокійних нюансів до яскравих драматичних рішень, перетворюючи простір на сприятливе для відпочинку та роботи середовище. Це перетворює флористику з додаткового елемента на необхідний інвестиційний актив, особливо у галузі дизайну робочих місць.

Крім прямої вигоди для здоров'я, використання біофільного дизайну в архітектурі формує і важливий етичний вимір. Зв'язок людини з природою через штучно створене середовище, згідно з концепцією сталого розвитку, повинен спонукати до «нової концепції відповідальності за захист навколишнього середовища» [3]. Таким чином, флористичні композиції не лише покращують мікроклімат, а й виконують непряму екологічну місію, впливаючи на свідомість користувачів і їхнє ставлення до природного світу.

Сучасний фітодизайн оперує кількома основними філософіями, які диктують вибір матеріалів, композиційні рішення та технології обслуговування.

Біофілія є домінуючим трендом у сучасній архітектурі та дизайні. Дослідження свідчать, що інтеграція природи може відбуватися двома основними способами:

- прямий контакт з природою передбачає використання живих рослинних систем, таких як вертикальні сади, живі стіни чи масштабні композиції з великою кількістю зелені. Ці рішення не лише візуально оживляють фасади та інтер'єри, а й виконують функцію мікрокліматичного регулятора;
- непрямий контакт з природою полягає у використанні рослинних мотивів (принтів на шпалерах чи текстилі), натуральних текстур (дерево, камінь) і кольорових палітр, що імітують природне середовище [11]. Ці елементи стилістично нейтральні та гармонійно вписуються у більшість сучасних напрямів дизайну (екостиль, сканді, теплий мінімалізм).

Мінімалістичний підхід у флористичі відповідає загальнодизайнерським принципам: орієнтація на чисті форми, функціональність, лаконічність та обмежену кольорову палітру. Цей стиль підкреслює простоту матеріалів (натуральна деревина, граніт, скло), вимагає вибору самодостатніх, виразних рослин (наприклад, монстера, сансевієрія (рис. 1-2)) і дозволяє рослині виступати самостійним архітектурним акцентом [10].

Рис. 1. Сансевіерія в інтер'єрі

Рис. 2. Монстера в інтер'єрі

Вибір невибагливих і самодостатніх видів рослин у мінімалістичному фітодизайні має подвійну перевагу. З одного боку, він відповідає естетиці «менше, але краще», з іншого боку, він водночас зменшує вимоги до обслуговування, оскільки менша кількість предметів і рослин спрощує прибирання та догляд [12]. Ця мінімізація рутинних операційних витрат робить мінімалістичні флористичні рішення економічно вигідними та цілком відповідними принципам сталості, оскільки скорочується споживання ресурсів, необхідних для інтенсивного догляду.

Концептуальні та кураторські інсталяції, що використовуються у виставкових чи громадських просторах, часто вимагають філософського обґрунтування. Естетика Wabi-Sabi (японська концепція, що оспівує недосконалість, неперманентність та автентичність) надає таку основу [1].

Wabi-Sabi перетворює природний цикл (зростання, занепад і відродження) на об'єкт для естетичного споглядання та інтроспекції [4]. Цей підхід цінує природне старіння матеріалів, наприклад, потемніння деревини, вицвітання пелюсток або появу моху на каменях, сприймаючи ці зміни як набуття характеру, а не як дефект [1]. Таке філософське обґрунтування дає змогу академічно виправдати використання сухих композицій, зів'ялих або стабілізованих елементів і повторно використаних матеріалів, перетворюючи їх природний стан на інтегральний елемент дизайну, що є особливо цінним для екологічно свідомих проєктів.

Екологічний фокус у флористиці є прямим втіленням ідеї єднання з довкіллям [8]. Цей підхід вимагає вибору місцевих, невибагливих видів, мінімізації споживання ресурсів і впровадження пермакультурних принципів у ландшафтному дизайні. Практичними проявами є застосування медоносних рослин, активне повторне використання матеріалів, компостування та акцент на довговічності. Науковці зазначають, що екологічний дизайн націлений на створення натурального інтер'єру, де людина відчуває єднання з навколишнім світом і відпочиває від повсякденної метушні [8].

Розвиток флористики як інженерної дисципліни тісно пов'язаний з упровадженням високотехнологічних рішень, які забезпечують довговічність, автономність та ефективний контроль за біологічними об'єктами.